

פרשה למעשה

דברי תורה וחידושים • חסידות • הלכה והנהגות

על פרשיות השבוע

עשה לך רב

בפרשת מטות-מסעי, אנו קוראים על הנסיעות שעשינו מאז יציאת מצרים עד שעמדנו להיכנס לארץ ישראל. ג"כ נמצאים בפרשתנו הוראות לגבי כיבוש ארץ ישראל. התורה הקדושה אומרת לנו:

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: (במדבר לג, א)

הבעל שם טוב לימד שהארבעים ושתיים נסיעות שעשינו במדבר הם כנגד הארבעים ושתיים נסיות שכל יהודי עובר בחיים שלו. כל נסיעה הוא רמז על נסיעה בחיינו (בעל שם טוב על התורה, פ' מסעי). הוא מתחיל בלידה וגומר בכניסה לארץ ישראל לעולם הבא.

הפסוק אומר לנו **"ביד משה ואהרן"** ומדגיש שאנחנו עברנו את כל התחנות של הארבעים ושתיים מסעות בהדרכה של משה רבינו ואהרן הכהן. זה מלמד אותנו הוראה עיקרית: אם אנו רוצים שכל הנסיעות שלנו יהיו בהצלחה, חייבים לנסוע בהדרכה, והמדריכים שלנו הם משה רבינו ואהרן כהן גדול. זאת אומרת שמה משה רבינו היה מלך ורב ואהרן היה כהן גדול של עם ישראל, כך צריך כל יהודי לעשות לו רב שמדריך אותו בהלכה ובדברים גשמיים ומשפיע שמדריך אותו בהתפתחותו ברוחניות.

שהרי הנשמה של יהודי עוזבת את מרומה מתחת כיסא הכבוד ונכנסת לגוף בכדי לקיים את שליחותה בעולם הזה. המטרה שלנו היא להשלים את התפקיד בעבורו היא ירדה לעוה"ז. מפני שאיננו יודעים מה בדיוק התפקיד שלנו, עלינו לעשות את כל התפקידים הבאים עלינו באופן מסור והכי טוב.

ובכדי להצליח בזה ולהגיע לעולם הבא נקי ועשיר ברוחניות הוא חייב לקיים את המשנה **"עשה לך רב"** (פרקי אבות, פרק א, משנה ו, וראה גם פ"ב, מש' טו). כל אחד צריך משפיע שמעריך את המצב הרוחני ומייעץ אותו איך להתעלות בעבודת ה'. עליו להתייעץ באופן קבוע איך להתעלות ממדרגה למדרגה. אדם יכול לעבור את החיים וחושב שהוא חי אך באמת נשמתו – העצם האמיתי שלו – כמת. על זה מזהירה המשנה: **"ודלא מוסיף יסף"** (אבות, א, יג): זאת אומרת מי שאינו מוסיף בלימוד התורה, קיום המצוות ועבודתו הוא ייאסף, הוא הולך לאיבוד בדרך כי הוא לא התייעץ עם רב ומשפיע וכתוצאת זו הוא יותר מת מחי והוא ייאסף, ח"ו.

אך מי שעשה לעצמו מי שהוא שידריך אותו ועוזר לו בהחלטות איך להשתפר בלימודיו ובעבודת ה' וג"כ בחיים גשמיים אשרי אדם זה שכל דאגותיו ייעלמו ממנו. וזאת הבחינה של אהרן הכהן, לגבי דברים שנוגעים למידות האדם איך להיות **"מענטש"** ועבד ה'. ולגבי החלטות שנוגעים לשאלות

ההלכה כל יהודי צריך את הבחינה של משה רבינו שהיה רב ומלך. דהיינו כל יהודי חייב לעשות לו רב ולשאול אותו את שאלתיו בהלכה.

והנה המשנה (אבות, ב, ה) אומרת: "ואל תאמין בעצמך עד יום מותך": יהודי יכול להרגיש חזק מאוד ביהדות ויחשוב שאין צורך להתחזק בעבודתו ושאינו צריך להילחם אם היצר הרע שלו ח"ו. מרמזת לנו המשנה: "לך ותרה מה שקרא ליוחנן כהן גדול" שהתהפך למין בגיל שמונים. לכן על כל אחד, לא משנה מה מדרגתו, לחזק את עצמו תמיד כפעולה נמשכת עד יום מיתתו (מעם לועז, שם).

שהרי כל יהודי הוא מלך וכמו שיש למלך יועצים כך צריך כל יהודי למנות לו רב ומשפיע ולקבל עליו לכבד את פסיקת ועצותיהם. וכשהוא עושה את נסיעותיו בהדרכה תמידית הוא מתקרב למסוף בבטחה בלי שום דאגות, רגוע ושמח.

מעשה זוטא

בית [משפחת] גרמא היו אופים את 'לחם הפנים' וילדיהם אף פעם לא נראו אוכלים לחם משובח כדי שלא יהיו חשודים באכילת 'לחם הפנים'. בית אבטינס היו מכינים את הקטורת ומעולם אישה לא יצאה מביתם מבושמת כדי שאנשים לא יאמרו שהם משתמשים בקטורת כבשמים. הם היו זהירים בהתאם לפסוק [בפרשה, לב, כב] "והיתם נקיים מה' ומישראל" (תוספתא, יומא ב').

~•~

גליון זה נתרם ע"י

הרה"ח ר' דניאל שיפר
לע"נ ר' דויז בן יעקב שיפר
ואביו ז"ל

ע"י החפץ בעילם שמו שימים אלו יהפכו לששון
ולשמחה בביאת משיח צדקנו בב"א

הפרסום

שלכם יכול להופיע

כאן

"ושאלתי את פי משיח אימת אתי מר, והשיב לי, בזאת תדע, בעת שיתפרסם
למודך ויתגלה בעולם יפוצו מעיינותיך חוצה" הבעל שם טוב, כתר שם טוב, א

~•~

בכדי לממן, להקדיש או לקבל את הגליון דרך דואר אלקטרוני נא ליצור קשר:

ParashaLeMaisse@gmail.com

"עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר" משלי פ"ג, יח

© "פרשה למעשה" נכתב ע"י הרב דניאל שיפר, ירושלים התשפ"א

"מעשה זוטא" נדפס ברשות מספר "מיום ליום ילקוט יומי"